

folkningen er interesseret i, at vi gør nogle af de ting, vi har diskuteret her i dag. Men befolkningen er ikke interesseret i, at vi diskuterer tal, og hvem gjorde hvad og hvorfor, og hvornår kom det andet forslag, og vi var først, og I har kopieret vores forslag, osv.

Derfor synes jeg, det havde været mere spændende, hvis debatten var kommet til at gå mere på det fremadrettede. Jeg medgiver, at nogle kan sige: Jamen vi har ønsket os noget andet. Ja, men så må man jo prøve at få det bedste ud af det, sådan som tingene nu ligger, eller også må man sige: Vi er slet ikke med.

Det Radikale Venstre foreslår, at vi skal sælge – jeg tror, det er det rigtige tal, ellers må jeg blive rettet – 36.000 ha nåleskov. Jamen fru Elsebeth Gerner Nielsen må altså have forståelse for, at det kan være svært at tage imod budskabet, når jeg tænker på, at for et år siden fik jeg simpelt hen den ene sætning efter den anden fra fru Elsebeth Gerner Nielsen om noget med udstykning af skove og salg af skove.

Kl. 13.30

Jeg synes, det er fint, at fru Elsebeth Gerner Nielsen kommer med nogle ændringer, men nu går man bare helt over i den anden grøft. Jeg er slet ikke klar til at begynde at sælge 30.000-40.000 ha skov, for sagen er jo den, at i Danmark har vi slet ingen erfaring med det, og så skal vi pludselig kaste os ud i at sælge skov på den måde. Jeg er nødt til at sige, at for mig lyder det meget, meget besværligt.

Kl. 13.30

Det er jo også derfor, spørgsmålet om adgang må undersøges. Vi mener klart, at adgangsforholdene skal være, som de er i dag, men først er vi da nødt til at bede Skov- og Naturstyrelsen om at prøve at finde de skove, vi kan sælge, og prøve at undersøge: Hvor stort et publikum er der? Hvor mange steder er der f.eks. økobaser, hvor børn overnatter, hvor har de shelters, osv.? Hvordan spiller alle de forhold ind?

Vi har overtaget en politik, der lå fuldstændig tom, hvad det angår. Ingenting er sat i gang, ingenting er undersøgt, ingenting er foreslået. Nu skal vi så prøve at sælge skov, og så kritiserer man os for, at vi kun tager 1.500 ha. Jeg er da godt klar over, at nogle mener, det er alt for lidt, men kunne vi ikke prøve at starte med små skridt og lige se: Hvordan udvikler det sig? Kan vi styre det? Synes både vi og befolkningen, det er en god idé? Kan vi på samme måde som i dag sikre den samme adgang som til de offentlige skove? Hvad med pesticider? Svaret er, at i de

skove, vi sælger, skal man følge nøjagtig de samme spilleregler som i al anden statsskov, men vi skal da først have undersøgt, hvordan og hvorledes det kommer til at virke.

Så bliver vi klandret for, at vi allerede er gået i gang nu og ikke afventer finansloven. Jamen der står jo udtrykkeligt, at beløbet aftales i forbindelse med finansloven, men man er da også nødt til at forstå, at de, der har indgået et naturforlig for 2003, er nødt til at tale sammen om: Er det nu den rigtige vej at gå, at vi prøver at undersøge, om vi måske kan sælge skov, og om vi kan bruge nogle af de penge, vi får for den skov til at gøre noget for naturen?

Man spørger os: Hvad vil I bruge pengene til? Jamen det står jo i aftalen, som ligger ude på Miljøministeriets internetside, og pressen har skrevet om den. Det er jo ikke fortroligt, det er åbent for enhver, og der står tre punkter.

Det første er en særlig indsats for habitatområder og ådale. Hvorfor er vi nødt til det? Simpelt hen fordi vi overtog en politik fra den tidligere regering, hvor ikke engang habitatområderne og fuglebeskyttelsesområderne var udpeget endnu, og der ikke var én eneste beregning over, hvad det ville komme til at koste. Det er først noget, der er kommet efterfølgende.

Det må da være en dejlig fornemmelse at kunne sige: SF var støtteparti for regeringen af Socialdemokratiet og De Radikale. I 9 år sad vi der, vi har sådan set aldrig undersøgt, hvad det ville koste, men nu, hvor vi ikke er i regering mere, er vi dybt forargede over, at det ikke ligger her endnu, selv om man har haft 1½ år. Jeg siger bare: Man har jo lov til at have den holdning, men tænker man ikke somme tider på, at der jo også er andre, der hører det? Mon det er helt forståeligt for andre, at når man har haft 9 år til at gøre det og ikke har kunnet finde ud af det, kritiserer man straks nogle, der har haft 1½ år? Jeg kan ikke forstå det. Men vi er altså i gang med det, og vi er nødt til at bruge den tid, der skal til, for det er altså et stort oprydningsarbejde, vi er i gang med.

Midlerne vil som sagt gå til højmoser, overdrev, strandenge og ådale som led i arbejdet med at genoprette og sikre gunstig bevaringsstatus for naturtyper og arter i habitat- og fuglebeskyttelsesområder. Det er det ene.

Det andet er, at de skal gå til etablering af flere og bedre natur- og friluftstilbud for befolkningen i hovedstadsområdet: nye skov- og naturområder, nye natur- og friluftstilbud og faciliteter i samarbejde med kommuner og lokalsam-